

Lov om Beværternæring. Men der er et Stykke her i § 7, som kan give Anledning til Misbrug, nemlig 4de Stykke. Der staar deri: „Naar Bestyrertilladelsen ikke indeholder anden Bestemmelse, paahviler det retlige Ansvar for Forretningens tilbørlige Drift saavel Bestyreren som Adkomsthaveren uden Hensyn til, for hvis Regning Forretningen drives“. Dette vil i Virkeligheden sige, at Forretningen kan drives ogsaa for Bestyrerens Regning; men saa er det jo ikke længere noget Bestyrerforhold, der finder Sted, men da er Forholdet det, at den, der har kaldt sig Bestyrer, i Virkeligheden er Indehaver af Forretningen. Da nu Betingelserne for at opnaa Bestyrertilladelse ikke er saa strenge som de, der stilles for at kunne faa Beværternæring, saa vil man let igennem denne Bestemmelse faa en Slags anden Klasses Beværtere, Folk, som ikke har kunnet faa eller i alt Fald ikke har faaet Bevilling. De vil kunne drive Beværtning under Navn af Bestyrere. Det vil ikke være svært for en Mand, som har faaet Afslag paa en Ansøgning om Beværterbevilling, at finde en anden Mand, som har Bevilling, men som ikke bryder sig om at fortsætte Forretningen, enten paa Grund af Alder, eller fordi han maaske slet ikke har Brug for Bevillingen for Øjeblikket eller maaske har Lyst til at rejse bort til en anden By, hvilket sidste ogsaa hjemler ham Ret til at antage en Bestyrer. Saa overlader Bevillingshaveren Bevillingen til den Mand, som ikke selv har faaet Bevilling, og kalder ham Bestyrer, men lader ham i Virkeligheden drive Forretningen for egen Regning.

Dette mener vi er uheldigt. Naar en Forretning skal drives ved en Bestyrer, skal der virkelig foreligge Grunde dertil, og saa skal Bestyreren være Bestyrer og ikke være den, der selv driver Virksomheden for egen Regning. Den skal drives for den Mands Regning, som har Adkomsten. Det er ham, som skal staa til Ansvar for, hvorledes Forretningen drives. Naturligvis kan man ogsaa gaa til at paalægge Bestyreren et Ansvar, men han maa ikke drive Forretningen for egen Regning. Dette Forhold har der været ført en stærk Kamp mod under den nugældende Lovordning; vi har set mangfoldige Gange, at der er blevet oprettet en Kontrakt mellem en Mand, der havde Beværteradkomst, og en anden Mand, som han antog som Bestyrer, medens det virkelige Forhold var det, at Bestyreren drev Forretningen for egen Regning. Imod dette har man skredet ind

i alle de Tilfælde, hvor man har kunnet komme til det, og det finder jeg rigtigt; thi naar der kræves Adkomst, skal man ikke kunne drive Forretning uden at have denne Adkomst, selv om man har faaet Bestyrerbevilling.

Jeg vil derfor anbefale de to Ændringsforslag under Nr. 1 og Nr. 2. Nr. 1 gaar ud paa, at der foran „Bortrejse“ indsættes Ordet: „midlertidig“; thi, som det staar i Lovforslaget, skulde en Mand kunne faa Tilladelse til at lade sin Forretning drive ved Bestyrer, selv om han rejser bort for bestandig, f. Eks. tager Bopæl i en anden By. En Mand, der her i København driver Forretning, og som har Lyst til at bosætte sig i Roskilde som Rentier, kunde altsaa faa Tilladelse til at lade Forretningen drive ved Bestyrer, saaledes at Bestyreren gjorde det for egen Regning, formentlig mod at svare Bevillingshaveren en større eller mindre Afgift. Vi mener, at hvis Bortrejse overhovedet skal motivere Tilladelse til at antage Bestyrer, skal Bortrejsen i hvert Fald være midlertidig. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at borttage den Bestemmelse, ifølge hvilken Bestyreren kan drive Forretning for egen Regning.

Ændringsforslaget Nr. 3 gaar ud paa, at Afstemninger i København og i Købstæderne om en Vedtægt vedrørende Syndikatsdrift og Antalsbegrænsning ikke skal kunne finde Sted, uden at $\frac{1}{3}$ af Borgerrepræsentationens, henholdsvis Kommunalbestyrelsens, Medlemmer forlanger det, ganske i Konsekvens med, hvad der er Tilfældet med Hensyn til andre Kommuner. Jeg ser ikke, hvorfor man i København og i Købstæderne skulde nøjes med et mindre Antal af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, naar Talen er om at forlange Kommuneafstemning.

Naar jeg har været med til at stille dette Ændringsforslag — denne Bemærkning gælder ogsaa de følgende —, er det ikke, fordi jeg derigennem ønsker at udtale nogen som helst Tilslutning til eller Anerkendelse af Kommuneafstemningsprincippet paa denne Lov. Jeg er fremdeles Modstander af, at man paa denne Lov giver sig til at træffe Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde Kommuneafstemning kan finde Sted. Det er, som jeg sagde ved anden Behandling, noget, som skal ordnes ved en Revision af Kommunalloven og ikke paa ganske tilfældige Love. Ellers kunde man jo komme ind paa at bestemme om Kommuneafstemning, snart paa en Lov og snart paa en anden. Det bør man ikke.